

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 września 2021 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Monika Roslan-Karasińska

Protokolant: p.o. protokolanta sądowego Agata Bisek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 27 września 2021 r. w Warszawie

sprawy T. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w P.

o ustalenie podlegania ubezpieczeniom społecznym

na skutek odwołania T. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w P.

z dnia 20 maja 2019 r. nr (...)

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że stwierdza iż odwołujący T. W. jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu od 19 lutego 2014 r. do 31 grudnia 2015 r. i dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu od 19 lutego 2014 r. do 31 sierpnia 2014 r. i od 1 października 2014 r. do 31 grudnia 2015 r.

2. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w P. na rzecz odwołującego T. wolskiego kwotę 180 zł (sto osiemdziesiąt) tytułem zwrotu kosztów zastępstw procesowego.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 20 maja 2019 r. nr (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w P. stwierdził, że T. W. jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniu emerytalnemu, rentowym

i wypadkowemu od 19 lutego 2014 r. do 31 grudnia 2015 r. oraz dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu od 19 lutego 2014 r. do 31 sierpnia 2014 r. i od 1 października 2014 r.

do 31 grudnia 2015 r. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że z uwagi

na długotrwałe zwolnienia lekarskie odwołującego powziął wątpliwości co do faktycznego prowadzenia przez niego działalności gospodarczej w powyższym okresie, które zostały wykazane w postępowaniu dowodowym. Działalność odwołującego w latach 2014-2015 miała charakter incydentalny. Począwszy od 2015 roku, gotowość odwołującego do pracy wynosiła średnio dwa miesiące w roku, a w pozostałym okresie przebywał na przemian na zasiłku chorobowym i opiekuńczym. Również sam odwołujący potwierdził, że nie prowadził działalności gospodarczej w tym zakresie.

Ponadto organ rentowy zwrócił uwagę

na zadeklarowanie przez odwołującego podstawy wymiaru składek za miesiąc październik 2014 roku w wysokości 8.000,00 zł, co też w sytuacji, gdy odwołujący nie miał wiedzy

czy będzie w stanie pokryć koszty miesięcznej składki i uzyskać stosowny dochód, budzi uzasadnione wątpliwości co do faktycznego zamiaru prowadzenia przez niego działalności gospodarczej. Na tej podstawie organ rentowy przyjął, że zgłoszenie odwołującego do ubezpieczeń miało jedynie na celu uzyskanie świadczeń finansowanych z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (decyzja ZUS z 20.05.2019 r. k. 100-104 a.r.).

W dniu 25 czerwca 2019 r. **T. W.**, zastępowany przez pełnomocnika, odwołał się od powyższej decyzji, wnosząc o jej zmianę i ustalenie, że odwołujący, jako osoba prowadząca działalność gospodarczą, podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu w okresie od 19 lutego 2014 r. do 31 grudnia 2015 r. oraz dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu w okresach od 19 lutego 2014 r. do 31 sierpnia 2014 r. i od 1 października 2014 r. do 31 grudnia 2015 r. Ponadto pełnomocnik wniósł o zasądzenie na rzecz odwołującego kosztów procesu. Odwołujący nie zgodził się z oceną organu rentowego, że w powyższym okresie prowadzona przez niego działalność miała charakter incydentalny i nie miała charakteru zarobkowego. Pełnomocnik odwołującego wyjaśnił, że odwołujący zarejestrował działalność pod firmą Usługi (...), dokonał stosownych zgłoszeń podatkowych, statystycznych i związanych z ubezpieczeniem społecznym, a ponadto zakupił urządzenia potrzebne mu do planowanej działalności oraz rozpoczął poszukiwanie i wykonywanie zleceń. Praca odwołującego polegała na drobnych remontach mieszkań, tym samym działalność mógł wykonywać samodzielnie i przy pomocy znacznej ilości sprzętu. Od początku działalności podejmował aktywne działania mające na celu znalezienie pierwszych zleceń, w pierwszej kolejności pośród znajomych, a potem, będąc polecanym, podejmował kolejne remonty. Odwołujący miał również kontakty i doświadczenie z pracy we Włoszech oraz posiada znajomość języka włoskiego i również na tym rynku szukał klientów, jakkolwiek nie zaniedbując pracy w kraju. Tak określona działalność odwołująca była nastawiona na cel zarobkowy, a ponadto była też wykonywana w sposób ciągły, charakteryzowała się powtarzalnością i regularnym występowaniem aktywności (odwołanie k. 2-50 a.s.).

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 19 lipca 2019 r. **Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w P.** wniósł o jego oddalenie oraz zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu. Wnosząc o powyższe organ rentowy wskazał, że w odwołaniu nie przedstawiono żadnych dowodów i okoliczności uzasadniających uchylenie lub zmianę decyzji, a ponadto powołał się na argumentację wskazaną w uzasadnieniu skarżonej decyzji (odpowiedź na odwołanie k. 51-52 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Odwołujący się T. W. ma wykształcenie budowlane. W latach 1999-2013 odwołujący przebywał i pracował we W.. W 2014 roku odwołujący wrócił do Polski.

Z dniem 15 lutego 2014 r. zarejestrował działalność gospodarczą pod firmą Usługi (...). Jako przedmiot działalności określił wykonywanie robót budowlanych wykończeniowych. Z powyższego tytułu od dnia 19 lutego 2014 r. odwołujący zgłosił się do ubezpieczeń emerytalnych, rentowych, wypadkowego i dobrowolnie do ubezpieczenia chorobowego (odpis z CEIDG k. 16 a.s., pisemne zeznania odwołującego k. 159-161 a.s., k. 166-169 a.s.; zeznania odwołującego k. 206-207 a.s.; karta przebiegu ubezpieczeń i wypłaconych świadczeń k. 8-9 a.r.).

Rozpoczynając działalność odwołujący posiadał własny sprzęt do wykonywania prac remontowych i wykończeniowych, w tym drabinę szlifierkę kątową, wiertarkę, szpachle do kładzenia gładzi, walizkę narzędziową i przedłużacz. Część sprzętu odwołujący pożyczył od swojego ojca, J. W.. Na przełomie 2014 roku w ramach działalności odwołujący dodatkowo zakupił pieczętę oraz wiertarkę, a także osobiście komputer marki T. za kwotę 1.850 zł. Ponadto w listopadzie 2014 r. kupił samochód marki V. (...) za kwotę 14.500 zł, który miał być użytkowany do przewożenia sprzętu i materiałów remontowo-budowlanych (faktury k. 17-20 a.s., pisemne zeznania odwołującego k. 159-161 a.s., k. 166-169 a.s.; zeznania odwołującego k. 206-207 a.s.).

Odwołujący poszukiwał zleceń za pośrednictwem znajomych i rodziny. W 2014 roku odwołujący wystawił łącznie trzy rachunki za usługi budowlane - prace remontowe lokali mieszkalnych przy ul. (...) i przy ul. (...) w W. oraz malowanie pokoju w lokalu ul. (...) w S.. Prace obejmowały malowanie ścian, kładzenie gipsu i malowanie, układanie glazury i terakoty, montażu mebli i wyposażenia oraz drobnych przeróbkach elektrycznych i hydraulicznych. Odwołujący przyjeżdżał do pracy własnym samochodem, miał własne narzędzia, a prace wykonywał samodzielnie. Ponadto w 2014 roku odwołujący kontaktował się również P. J. w sprawie współpracy, ostatecznie jej nie podjęli (rachunki k. 22-26 a.s., pisemne zeznania świadków: P. G. k. 134-135 a.s., P. J. k. 139-141 a.s., D. Z. k. 143-145 a.s.; pisemne zeznania odwołującego k. 159-161 a.s., k. 166-169 a.s.; zeznania odwołującego k. 206-207 a.s.).

Od 6 listopada 2014 r. odwołujący stał się niezdolny do pracy z powodu przepukliny kręgosłupa i kolana. W okresie spornym odwołujący przebywał na zasiłku chorobowym począwszy od 6 listopada 2014 r. do 5 stycznia 2015 r., a kolejno od 9 stycznia 2015 r.

do 8 maja 2015 r., od 23 lipca 2015 r. do 29 października 2015 r. oraz od 4 listopada 2015 r. do 25 stycznia 2016 r. (karta przebiegu ubezpieczeń i wypłaconych świadczeń k. 8-9 a.r.).

Na przełomie lat 2014-2015 T. W. deklarował następujące podstawy wymiaru składek: luty 2014 r. – 180,00 zł, marzec-wrzesień 2014 r. – 504,00 zł, październik 2014 r. – 8.000,00 zł, listopad-grudzień 2014 r. – 504,00 zł, styczeń 2015 r. – 525,00 zł, luty-kwiecień 2015 r. – 0,00 zł, maj-lipiec 2015 r. – 504,00 zł, sierpień-wrzesień – 0,00 zł, październik-listopad 2015 r. – 504,00 zł, grudzień 2015 r. – 0,00 zł. Odwołujący był zgłoszony do ubezpieczeń emerytalnych, rentowych i wypadkowych w okresie od 19 lutego 2014 r. do 1 marca 2016 r. oraz do dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego w tożsamym okresie, z wyłączeniem okresu od 1 września 2014 r. do 1 października 2014 r. (karta przebiegu ubezpieczeń i wypłaconych świadczeń k. 8-9 a.r.)

Z tytułu działalności gospodarczej odwołujący w 2014 roku osiągnął łączny dochód w wysokości dochód w wysokości 2.500 zł, w tym za kwiecień – 900 zł, za lipiec – 1.100 zł, za październik – 500 zł. W 2015 roku odwołujący uzyskał przychód z innych tytułów w wysokości 51.545,20 zł. Nie uzyskał natomiast przychodu z działalności gospodarczej, a koszty uzyskania przychodów z tego tytułu wynosiły 6.640,84 zł. Koszty obejmowały przede wszystkim amortyzację samochodu i zakup części samochodowych (zbiórce podsumowanie księgi przychodów i rozchodów za rok 2014 r. k. 21 a.s.; zeznanie podatkowe PIT-36 za 2015 rok k. 27-37 a.k.; zeznanie podatkowe PIT-36 za 2014 rok k. 40-43 a.r.; księga przychodów i rozchodów za 2015 rok k. 22 a.k.).

W lutym 2018 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. przeprowadził kontrolę u T. W. w przedmiocie zgłaszania do ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego. Po zakończeniu kontroli, we wrześniu 2018 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w P. zawiadomił odwołującego o wszczęciu z urzędu postępowania w sprawie ustalenia zasadności zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej. Po zakończeniu postępowania ZUS (...) Oddział w P. wydał w dniu 20 maja 2019 r. nr (...) na podstawie której stwierdził, że T. W. jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniu emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu od 19 lutego 2014 r. do 31 grudnia 2015 r. oraz dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu od 19 lutego 2014 r. do 31 sierpnia 2014 r. i od 1 października 2014 r. do 31 grudnia 2015 r. Jednocześnie w decyzji wskazano, że organ rentowy nie kwestionuje podlegania przez odwołującego ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej od 1 stycznia 2016 r. (zawiadomienie o wszczęciu kontroli k. 7 a.k., protokół kontroli k. 215-227 a.k.; zawiadomienie o wszczęciu postępowania k. 21 a.r., decyzja ZUS z 20.05.2019 r. k. 100-104 a.r.).

Sąd Okręgowy ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie zebranych w sprawie dowodów z dokumentów, pisemnych zeznań świadków oraz zeznań odwołującego. W ocenie Sądu wymienione wyżej dowody, w zakresie w jakim wynikały z nich okoliczności faktyczne zaprezentowane powyżej, były spójne i wiarygodne.

Sąd dał wiarę pisemnym zeznaniom świadków P. G. i D. Z., którzy potwierdzili, że odwołujący wykonywał w należących do ich lokalach prace wykończeniowe. Zeznania świadków znajdują potwierdzenie w rachunkach za usługi załączonych do odwołania. Zeznaniom świadka P. J. Sąd dał wiarę co do tego, że odwołujący kontaktował się z nim w celu nawiązania współpracy, przy czym ostatecznie do jej nawiązania nie doszło, co w swoich zeznaniach potwierdził również odwołujący.

Co do zasady za wiarygodne Sąd uznał również relacje odwołującego, który szczegółowo odniósł się do okoliczności związanych z jego działalnością gospodarczą. W ocenie Sądu wskazywane przez odwołującego okoliczności, takie jak rozpoczęcie działalności po powrocie z Włoch, pożyczenie i zakup sprzętu, zakres wykonywanych prac znajdują potwierdzenie

w pozostałych zebranych w sprawie dowodach, a ponadto odwołujący wskazywał te okoliczności konsekwentnie od postępowania kontrolnego przeprowadzonego przez organ rentowy.

Sąd dał również wiarę wymienionym co do kart akt sprawy (a.s.), akt rentowych (a.r.) i akt kontroli (a.k.) jako niebudzącym wątpliwości. Sąd nie uwzględnił jedynie dokumentów w postaci wydruków korespondencji e-mail (k. 26-37 a.s.), gdyż zostały one sporządzone w języku włoskim. Zawierają wprawdzie tłumaczenie, lecz nie dokonane przez tłumacza przysięgłego i jako takie nie mogły zostać przez Sąd uwzględnione.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie było zasadne.

Spór w niniejszej sprawie dotyczył kwestii podlegania przez odwołującego ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej.

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 1 pkt 5 i art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 423 ze zm.) obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym podlegają osoby fizyczne prowadzące działalność pozarolniczą. Osoby te, zgodnie z art. 11 ust. 2 u.s.u.s., podlegają również dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu podlegają na swój wniosek. Za osobę prowadzącą pozarolniczą działalność uważa się m. in. osobę prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą na podstawie przepisów o działalności gospodarczej lub innych przepisów szczególnych (art. 8 ust. 6 pkt 1 u.s.u.s.). Obowiązek ubezpieczeń społecznych osoby prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą powstaje z dniem rozpoczęcia działalności rodzącej obowiązek ubezpieczenia, a ustaje z dniem zaprzestania wykonywania tej działalności z wyłączeniem okresu, na który wykonywanie działalności zostało zawieszona na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej (art. 13 pkt 4 u.s.u.s.).

Podstawowe znaczenie dla objęcia ubezpieczeniem społecznym z tytułu prowadzenia działalności pozarolniczej ma fakt rzeczywistego wykonywania – lub niewykonywania –

tej działalności, na dodatek w sposób ciągły i o charakterze zarobkowym. Działalność gospodarcza to prawnie określona sytuacja, którą trzeba oceniać na podstawie zbadania konkretnych okoliczności faktycznych, wypełniających znamiona tej działalności lub ich niewypełniających. Prowadzenie działalności gospodarczej jest zatem kategorią obiektywną, niezależnie od tego, jak działalność tę ocenia sam prowadzący ją podmiot i jak ją nazywa oraz czy dopełnia ciężących na nim obowiązków z tą działalnością związanych, czy też nie

(zob. wyrok Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 12 grudnia 2017 r. III AUa 260/17). Kwestie związane z formalnym zarejestrowaniem, wyrejestrowaniem, czy zgłaszaniem przerw w tej działalności mają pewne znaczenie w sferze dowodowej, ale nie przesądzają same w sobie o podleganiu obowiązkowi ubezpieczenia społecznego. Przepis art. 13 pkt 4 u.s.u.s. jednoznacznie kładzie nacisk na rozpoczęcie wykonywania pozarolniczej działalności i zaprzestanie

wykonywania tej działalności, a nie na moment dokonania w ewidencji działalności gospodarczej stosownego wpisu o zarejestrowaniu działalności bądź jego wykreślenia. W konsekwencji obowiązku ubezpieczeń społecznych podlega osoba faktycznie prowadząca działalność gospodarczą (a więc wykonująca tę działalność), a nie osoba jedynie figurująca w ewidencji działalności gospodarczej na podstawie uzyskanego wpisu, która działalności tej nie prowadzi (nie wykonuje). Ocena, czy wykonywana jest działalność gospodarcza, należy przede wszystkim do sfery ustaleń faktycznych, a dopiero następnie do ich kwalifikacji prawnej (zob. wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 21 sierpnia 2017 r. III AUa 1075/16). Obowiązek ubezpieczenia osoby prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą wynika z faktycznego prowadzenia tej działalności. Wykonywanie zaś pozarolniczej działalności gospodarczej to rzeczywista działalność zarobkowa, wykonywana w sposób zorganizowany i ciągły. Ciągłość działalności gospodarczej oznacza, że jest to względna stałość (stabilność) jej wykonywania, przy założeniu, iż nie jest to aktywność jednostkowa, sporadyczna. Decydujące znaczenie ma cecha polegająca na uczestnictwie w obrocie gospodarczym, zawodowy charakter tej działalności, powtarzalność podejmowanych działań i ukierunkowanie na reguły racjonalnego gospodarowania (zob. wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 28 czerwca 2017 r., III AUa 1391/16).

W niniejszej sprawie, rozstrzygając o wyłączeniu T. W. z ubezpieczeń społecznych jako osoby prowadzącej działalność gospodarczą w spornych okresach, powoływał się na incydentalny charakter jego działalności oraz brak jej zarobkowego charakteru. Po przeprowadzeniu postępowania dowodowego Sąd Okręgowy nie podzielił jednak tego stanowiska, uznając, że odwołujący w toku postępowania przedstawił dowody dostatecznie potwierdzające fakt prowadzenia działalności gospodarczej w spornym okresie.

Sąd Okręgowy zwrócił uwagę, że odwołujący zarejestrował działalność w CEIDG w dniu 15 lutym 2014 roku. Miało to miejsce po powrocie odwołującego z wieloletniego pobytu we Włoszech. Powyższe oznacza, że działalność odwołującego w spornym okresie, a przynajmniej w 2014 roku, była w początkowej fazie rozwoju, co z kolei ma znaczenie dla oceny faktycznego jej wykonywania z perspektywy wymienionych wyżej, wskazywanych w orzecznictwie, kryteriów ciągłości czy też zarobkowości. W tym też kontekście, na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego, Sąd ustalił, że odwołujący, wbrew temu co przyjął we własnych ustaleniach ZUS, w 2014 roku podejmował działania związane z prowadzeniem działalności. Z zeznań odwołującego wynika, że posiadał odpowiednie narzędzia do realizowania usług remontowych i wykończeniowych, a ponadto część z nich pożyczył od ojca. Sąd podzielił przy tym argument odwołującego, jako zgodny z zasadami doświadczenia życiowego, iż do zakresu realizowanych przez niego usług nie wymagał w istocie posiadania wysoce specjalistycznego sprzętu prócz tych, które typowo są wykorzystywane w drobnych pracach remontowych czy budowlanych (np. drabina, szpachla, wiertarka itp.). Dodatkowo odwołujący przedstawił faktury, z których wynika, że w 2014 roku dokonał zakupu innych przedmiotów, które mogły być wykorzystywane do prowadzenia działalności, takich jak pieczętka, komputer czy wiertarka. Wprawdzie z faktury wynika, że zakup komputera nie został rozliczony w ramach prowadzonej przez odwołującego działalności, niemniej jednak w ocenie Sądu należy oceniać ten zakup również w kategorii inwestycji. Należy także zaznaczyć, że w późniejszym okresie odwołujący zakupił również samochód dostawczy za kwotę 14.500 zł, co stanowiło istotny wkład w prowadzoną przez niego działalność. Co jednak bardziej istotne, odwołujący w toku postępowania przedstawił dowody potwierdzające, że w 2014 roku faktycznie realizował prace remontowe w ramach prowadzonej działalności. Potwierdzają to w szczególności zeznania świadków P. G. i D. Z., którzy wskazali, że odwołujący świadczył na ich rzecz tego typu. Relacje świadków potwierdzały z kolei zeznania samego odwołującego, który szczegółowo opisał okoliczności związane z realizacją zadań, w tym zakres wykonywanych prac remontowych, montażowych i budowlanych. Fakt prowadzenia działalności potwierdzały również rachunki wystawione za zrealizowane przez odwołującego prace remontowe. Za przyjęciem faktycznego prowadzenia działalności przez odwołującego zdaniem Sądu przemawiały również zeznania świadka P. J., który zeznał, że odwołujący kontaktował się z nim w celu podjęcia współpracy, do której zawiązania wprawdzie ostatecznie nie doszło, niemniej jednak wykazanie przez odwołującego inicjatywy w tym zakresie należy postrzegać w kategoriach inwestycyjnych.

Ustalane przez Sąd okoliczności wskazywały zatem, że odwołujący po zarejestrowaniu działalności podjął czynności, które powinny być utożsamiane z jej prowadzeniem. W tym też kontekście można wprawdzie zauważyć, że odwołujący w 2014 roku nie wykonał wielu zleceń i nie osiągnął znacznego przychodu (który ostatecznie w 2014 roku wyniósł 2.500 zł), niemniej jednak zdaniem Sądu wynikało to przede wszystkim z faktu, iż działalność odwołującego znajdowała się w fazie początkowej. Sąd dał wiarę twierdzeniom odwołującego co do tego,

że w pierwszej kolejności szukał zleceń po znajomych, co z jednej strony mogło być uzasadnione z racji profilu działalności oraz faktu jej niedawnego rozpoczęcia, a z drugiej zaś mogło skutkować mniejszą liczbą zleceń z uwagi na stosunkowo ograniczone działania promocyjne. Sam fakt przestoju z uwagi na brak klientów nie świadczy jeszcze o braku ciągłości prowadzenia działalności gospodarczej. Z kolei w późniejszym okresie, tj. od listopada 2014 roku, odwołujący stał się niezdolny do pracy i przebywał na zasiłku chorobowym, tym samym przez zdecydowaną większość okresu spornego nie był w stanie prowadzić działalności. W tym też kontekście zdaniem Sądu nie ma znaczenia, jak przyjął ZUS w pisemnych motywach skarżonej decyzji, że gotowość odwołującego o pracy wynosiła średnio dwa miesiące w roku, a w pozostałych okresach odwołujący przebywał na zasiłku chorobowym. Dla oceny czy działalność gospodarcza jest prowadzona znaczenie ma bowiem fakt jej wykonywania, co jak wskazano wyżej, w przypadku odwołującego miało miejsce,

nie zaś średni okres gotowości do pracy. Zdaniem Sądu brak przy tym podstaw do uznania,

że odwołujący prowadził działalność w sposób incydentalny, skoro ograniczenie zleceń wynikało z początkowego okresu tejże działalności. Natomiast fakt przebywania przez odwołującego na zasiłku chorobowym wynikała z jego pogorszonego stanu zdrowia co stanowi obiektywną i usprawiedliwioną przeszkodę ciągłego prowadzenia działalności.

Sąd Okręgowy nie podzielił również argumentu organu rentowego co do tego,

że działalność odwołującego była pozbawiona charakteru zarobkowego. Aktualne w tym zakresie pozostają powyższe rozważania co do początkowego okresu działalności odwołującego, przy czym należy zaznaczyć, że ostatecznie dochód z jej prowadzenia

w 2014 roku uzyskał. Z kolei brak dochodu w 2015 roku należy zdaniem Sądu kwalifikować jako spowodowany przede wszystkim długotrwałą niezdolnością do pracy odwołującego. Warto przy tym zaznaczyć, że okresowe ponoszenie straty z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej, a nawet brak dochodów z tego tytułu, stanowi zjawisko typowe w obrocie gospodarczym, zwłaszcza w przypadku przedsiębiorców, którzy niedawno rozpoczęli działalność. W tym ujęciu wystąpienie wspomnianych wyżej okoliczności nie świadczy jeszcze o braku cechy zarobkowej działalności, która w danym okresie zysku nie przynosi.

Za powyższym nie przemawia również fakt zadeklarowania przez odwołującego najwyższej podstawy wymiaru składem w październiku 2014 roku. Przedsiębiorca ma bowiem swobodę

w deklarowaniu podstawy wymiaru składki na ubezpieczenia, jaką chce opłacać, co wprost wynika z przepisów ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. Bezsparnie również składka została przez odwołującego opłacona w należytej wysokości, czego organ rentowy nie kwestionował.

Na marginesie powyższych rozważań zdaniem Sądu warto również zauważyć, że organ rentowy nie kwestionował faktu prowadzenia przez odwołującego działalności gospodarczej po 1 stycznia 2016 r. Wprawdzie okoliczność ta pozostawała poza istotą sporu, niemniej jednak Sąd zwrócił uwagę, że odwołujący przedstawił dodatkowo materiał dowodowy potwierdzający dalej idące zaangażowanie w prowadzenie działalności gospodarczej po ww. dacie. Okoliczność ta zdaje się przeczyć tezie o instrumentalnym wykorzystywaniu przez odwołującego zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych z tytułu powodzenia działalności gospodarczej w okresie wcześniejszym.

W tych okolicznościach Sąd Okręgowy uznał odwołanie T. W. za zasadne, co skutkowało zmianą skarżonej decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. Odwołujący domagał się ustalenia, że podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu w okresie od 19 lutego 2014 r. do 31 grudnia 2015 r. oraz dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu w okresach od 19 lutego 2014 r. do 31 sierpnia 2014 r. i od 1 października 2014 r. do 31 grudnia 2015 r. Sąd dokonując zmiany decyzji ZUS

z dnia 20 maja 2019 r. nr (...) w oparciu o powyższe ustalenia faktyczne i prawne uwzględnił odwołanie w całości w powyższym zakresie. Stąd też Sąd zmieniając skarżoną decyzję orzekł zgodnie z żądaniem odwołania jak w pkt 1 sentencji wyroku na podstawie

art. 477⁽¹⁴⁾ § 2 k.p.c.

O kosztach postępowania Sąd Okręgowy orzekł w pkt 2 sentencji wyroku na podstawie art. 99 k.p.c. w zw. z 98 § 1 i 3 k.p.c. zasądzając od organu rentowego na rzecz odwołującego kwotę 180 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, ustaloną na podstawie § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 265).